

ولایت صریح دارد و نیز عینی شایع بخاری در باب اول یعنی در فضیله
قنذ او حقیقه لغت علیه صلوة رویت کرده اما ابو جهم فقیه معاذ بن عمر
و معاذ بن غفر الی ان قال وقال رسول الله صلی الله علیه وسلم الحمد لله
الذی اخرجنا من اعداء الله بنه اکان فرعون بنه الامه و در سنیة الکفر
و شکست که این مروجی بود مذکور است و دلالت بر شده کفر فرعون
مردن او بر کفر دارد و الله در کتاب بیضی عظیم می شود و منافاه نام مقصود
مقام بهم میرسد به حال کفر فرعون از کفر مبین اگر می شد شهرت تر شد
با ستم هم نخواهد بود از اینجا است که هیچ کس از اهل دین نکند از غیر اهل
دین هم را می بخورد با نیک و او گفته شود جعل الله منزله لک منزل
فرعون با وجود آنکه او را طهارت معاصی میداند و خود را کفر
در معاصی می بیند و همچنین محبت است از علمای شیعه که بخود نیاید از
امام منتظر در حق کلمی از احاد آمده کنند با وجود فقه مناسبت تمام
و صاحبیت صورت و معنی و این قسم نیاید تا در حق خلفا و در شریک
از قبل حضرت علی کرم الله وجهه بخیر ننگند با وجود فرات و خلاط
جانانه و اعتماد و رحمت و محبت چنانچه ایشاد علی الکفار رحما بهم
الی قوله یستغفر من فضل الله و صوابا از ان اعلام میفرماید و اگر
اینچنین کردند بی غبار تقیه از جناب آنحضرت سید العرب که

بجای

نشانی است صحاف رفیع از نسبت اظهار خلاص اخبار با نجات
تقیه از ان عبارت با حضرت خود را محفوظ داشتند و در
ارباب جبر را با جناب منوب کردند و زبان طعن را در حق خود
حذایق عالی و مهاجمان حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم
کردند و این کلام بر سبیل تنزل ذکر یافت و آنچه نمی آید اهل سنت
جمله است در کتب بسط کلام می آید مذکور است و نیز در کتب
از نیک شیعه اجماع را از حج شرعی میدانند و از ابدون وجود اما
مقصود اعتبار نمیکند زیرا که چون قول معصوم کافیت در اقا
علم و خود اجماع پنهان خواهد بود و مع ذلک حمزه غیر معصوم
مجلس خواهد بود نه سودمند و از اینجا است که اهل سنت مکونند لا احرار
فی زمن النبی صلی الله علیه وسلم حال نسخ نبوه بدانکه از
میان اهل سنت و شیعه در نیک بعضی صریح از حضرت رسالت پناه
در باب تعیین خلیفه بوقوع پیوسته است یا نه مختار اهل سنت و مختار
نقی است و مختار شیعه وجود آن و شایع نوع البلاغه در شرح خود
از قبل خود و از قبل استاد خود سوالی و جوابی ذکر کرده محصل آنست
اینست که جمیع است اینکه صحابه بعد از وفات آن حضرت فوراً
از دین مبین برگردند با وجود آنکه محبت دین از قوم و قبیل خود

ف